

andre, det er noget, man kan optage uden at fornærme nogen eller konkurrere med nogen, i hvert Fald her i Landet.

Det er rimeligt, at man sætter et saadant Arbejde i Gang. De 13 000 Fiskere, der nu er her i Landet, kan maaske i nogle Aar beskæftiges paa den samme Maade som hidtil; men der kommer ikke nogen større Beskæftigelse ud af det, der kommer ikke flere Mennesker i Arbejde derved, og Udbyttet vil Aar for Aar blive mindre, fordi alle Nationer efterhaanden helt opfisker Fiskebestanden i Vesterhavet. Det vilde være et Skridt frem i den rigtige Retning, hvis den højtærede Landbrugsminister vilde erklære, at han var villig til at yde Hjælp til et saadant storindustrielt Fiskeri, som vi nu Gang efter Gang har talt om.

Sluttelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Den højtærede Minister sagde i Sommer ved Rigsdagssamlingens Slutning, da jeg interPELLERED ham om Overlærerudnævnelsen i Gladsakse, at han vilde fremdeles anse det for sin Pligt at vælge mellem alle de indkomne Ansøgninger, hvis der ikke var en enstemning Indstilling af 5 Ansøgere, og det vilde Ministeren gøre uden Hensyn til Byraadenes Indstilling. Dette er efter min Mening noget ganske uhørt her i Landet, det har ikke foreligget i den sidste Snes Aar; de skiftende Undervisningsministre har altid rettet sig efter den Indstilling, som Kommunalraadene kom med angaaende Overlærerudnævnelser, de har ikke saaledes som den nuværende højtærede Minister taget paa Slump ned i Bunken og flyttet en Ansøger, som man nu personlig fandt heldigst, hen til den Stilling, der var Tale om.

Den højtærede Minister sagde, at der var ingen Lovordning om disse Forhold. Det vil jeg for saa vidt bestride, som der jo er en hævdvunden Ret, og hævdvunden Ret er i Virkeligheden i Danmark ofte lige saa god som den skrevne Lov, det er nemlig en Lov, som Ministeren burde have skrevet i sit Hjerte, og som ikke behøver at staa paa Papiret.

Enevælden er jo afskaffet her i Landet, og hvorfor skulde Overlærerudnævnelser være det eneste Omraade, hvor Enevælden endnu raadede. Men er der altsaa ingen Lov, maa vi have en, og Sogneraadforeningen for Københavns Amt har jo vedtaget en Anmodning til den højtærede Minister om at fremsætte Forslag til en saadan Lov. Jeg vil da spørge Ministeren, om vi kan vente, at han vil fremsætte et saadant

Lovforslag om Lærerudnævnelser. Dette vilde jo være en beskeden Begyndelse til en Skolereform, hvad vi ellers ikke hørte noget om i Trontalen.

Aandslivet synes i det hele ikke at eksistere for Trontalens Forfatter, det var Prosa alt sammen og Mekanik, om jeg saa maa sige. Ganske vist stod der, at det kongelige Teater skulde ordnes, men hvordan?, det stod der ikke noget om, og det har vi da heller ikke hørt noget om siden (Afbyrdelse: Det kommer!). Naa, kommer det, det er jo muligt, men det kan man ikke vide, før det kommer; det kom da ikke i Fjor. Den højtærede Ministers Program synes at være det, at han vil sælge Teatret. Men da der saa kom Forslag fra Retsstatspartiet om at holde Auktion over det, saa vilde han ikke, saa turde han ikke gaa den Vej, og hvilket Standpunkt han siden har indtaget, er jeg meget nysgerrig efter at høre noget om.

Hvad Nationalmuseet angaar, staar der ganske vist i Trontalen, at det Lovforslag, der blev fremsat i Fjor, skal fremsættes igen i Aar og om muligt føres igennem. Men det er da vist en haabløs Tanke, der er ikke noget, som den danske Rigsdag har været saa enig om i lange Tider, som at det Forslag ikke duede og ikke egnede sig til at gennemføres. Det vilde vist være heldigt, hvis Ministeren virkelig tænker paa at faa det Spørgsmaal løst, om han gik over til en anden Brigade for at vinde sin Sejr.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde i sin Tale, at Oppositionen var negativ. Jeg tror, at det ærede Medlem har tænkt paa den højtærede Undervisningsminister, han er i høj Grad negativ i hele sin Færd, og det maa være fra denne Minister, at den ærede Ordfører for Venstre har faaet sin Idé om Negativiteten. Den højtærede Minister er jo ikke fremkommet med noget som helst positivt endnu her for Rigsdagen. Der var ogsaa i Trontalen Tale om Latinskolens Nedskæring, Statsskolerne skulde skæres saaledes ned, saa vidt jeg forstod, at Undervisningspengene blev sat op. Ja, dette er jo endelig noget positivt, det maa jeg indrømme, men det er ikke paa den Maade, vi havde tænkt os, at Ministeren skulde være positiv.

Jeg skal herom blot sige, at hvis man gaar den Vej, er det et rent Brud paa Overenskomsten. I sin Tid, da Staten overtog de kommunale og private Gymnasier, var det Forudsætningen, at Undervisningspengene skulde sættes ned, og naar man